

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy „COLLEGE” zarejestrowany dla usług z klas 39 i 43 — wspólnotowy znak towarowy nr 2645489

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Investimust, S.A.

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Strona wnosząca o unieważnienie prawa do znaku podniosła bezwzględną podstawę unieważnienia określoną w art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie pominęła dowód przedstawiony w odwołaniu.

—————

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2011 r. — Carbunióń przeciwko Radzie

(Sprawa T-176/11)

(2011/C 152/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunióń) (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: K. Desai, Solicitor, S. Cisnal de Ugarte i M. Peristeraki, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie, że skarga o stwierdzenie nieważności jest dopuszczalna;
- uznanie, że skarga o stwierdzenie nieważności jest zasadna i stwierdzenie w związku z tym nieważności art. 3 ust. 1 lit. a), b) i f) oraz art. 3 ust. 3 decyzji Rady z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń węgla (2010/787/UE) ⁽¹⁾; oraz
- obciążenie Rady kosztami niniejszego postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów:

- 1) Zarzut pierwszy, oparty na oczywistych błędach w ocenie stosownych aktów, jako że pozwana oparła zaskarżoną decyzję na następujących ustaleniach:
 - udział węgla w zaopatrzeniu Unii Europejskiej w energię jest niewielki;
 - zamknięcie niekonkurencyjnych kopalń i wyeliminowanie produkcji węgla w UE będzie sprzyjać rozwojowi odnawialnych źródeł energii;
 - wcale nie jest pewne, że produkcja węgla w UE, a zwłaszcza w Hiszpanii, stanie się konkurencyjna do 2018 r.
- 2) Zarzut drugi, oparty na braku uzasadnienia, ponieważ Rada:
 - nie rozpatrzyła licznych dowodów i wniosków przedstawionych jej w ramach prac przygotowawczych przez inne instytucje oraz zainteresowane strony, wskazujących na znaczenie przemysłu węglowego UE dla bezpieczeństwa zaopatrzenia UE w energię;
 - nie przedstawiła powodów (i), gdy odeszła od ram prawnych i polityki w sprawie pomocy państwa, określonych w rozporządzeniu węglowym z 2002 r. ⁽²⁾, które opierały się na obawach dotyczących bezpieczeństwa zaopatrzenia w energię, (ii) a zamiast tego wydała zaskarżoną decyzję bazującą wyłącznie na względach konkurencji.
- 3) Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, jako że zaskarżona decyzja:
 - stanowi nagłą i nieoczekiwaną zmianę stanowiska UE w przedmiocie rodzimego sektora węglowego w UE, a w szczególności w Hiszpanii;
 - narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ nie przewiduje okresu przejściowego pozwalającego skarżącą na dostosowanie się do tej istotnej zmiany polityki.
- 4) Zarzut czwarty, oparty na naruszeniu zasady proporcjonalności, jako że zaskarżona decyzja nakłada nieuzasadnione i nadmierne ograniczenia w zakresie działania rodzimych kopalni węgla w Hiszpanii, które nie odpowiadają celom Rady. Konkretnie zdaniem skarżącej środki przedsięwzięte w zaskarżonej decyzji nie stanowią odpowiedzi na wyrażone przez Radę obawy w zakresie ochrony środowiska, ponieważ elektrownie w UE nadal będą „palić” importowany węgiel. W istocie zaskarżona decyzja nakłada nadmierne uciążliwe obowiązki na skarżącą, które nie mają żadnego związku z celem ochrony środowiska. Poza tym skarżąca podnosi, że obawy w zakresie konkurencji wynikające z subwencjonowania rodzimej produkcji węgla są także przesadzone w zaskarżonej decyzji.

- 5) Zarzut piąty, oparty na nadużyciu władzy. Skarżąca podnosi w tym względzie, że środki przedsięwzięte w zaskarżonej decyzji — zważywszy na ich niekorzystny wpływ na sektor węglowy w UE — nie odpowiadają strategicznym i politycznym celom, jakie UE winna realizować stosownie do art. 194 TFUE. Zaskarżona decyzja zagraża sprawnemu funkcjonowaniu rynku energetycznego w UE oraz bezpieczeństwu zaopatrzenia w energię w UE, a zwłaszcza w Hiszpanii. Dlatego też Rada nadużyła władzy, wydając zaskarżoną decyzję, która zmierza do wyeliminowania jednego z najważniejszych rodzimych surowców dla zapewnienia bezpieczeństwa zaopatrzenia UE w energię.
- 6) Zarzut szósty, oparty na naruszeniu zasad równego traktowania i niedyskryminacji. Zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja dyskryminuje rodzimych producentów węgla (i) w porównaniu z importerami sprowadzającymi węgiel do UE oraz (ii) w stosunku do innych form energii.
- 7) Zarzut siódmy, oparty na twierdzeniu, że zaskarżona decyzja bazuje na nieprawidłowej podstawie prawnej. Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja została wydana wyłącznie na podstawie art. 107 ust. 3 lit. e) TFUE, podczas gdy winna zostać wydana również na podstawie art. 109 TFUE w ramach stosownego postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 336, s. 24.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego, Dz.U. 2002 L 205, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 18 marca 2011 r. — Sport Eybl & Sports Experts przeciwko OHIM — Seven (SEVEN SUMMITS)

(Sprawa T-179/11)

(2011/C 152/48)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sport Eybl & Sports Experts GmbH (Wels, Austria) (przedstawiciel: adwokat S. Fürst)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Seven SpA (Leini, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 stycznia 2011 r. w sprawie R 364/2010-4;

— obciążenie strony skarżącej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „SEVEN SUMMITS” w kolorach niebieskim i czerwonym między innymi dla towarów z klasy 18 — zgłoszenie nr 6307243

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Seven SpA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 3489234 „Seven” dla towarów z klas 16 i 18; graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 4783866 „7Seven” dla towarów z klas 16 i 18

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie ustaliła istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2011 r. — Chivas przeciwko OHIM — Glencairn Scotch Whisky (CHIVAS LIFE WITH CHIVALRY)

(Sprawa T-180/11)

(2011/C 152/49)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Chivas Holdings (IP) Ltd (Renfrewshire, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: A. Carboni, Solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Glencairn Scotch Whisky Co. Ltd (Glasgow, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wydanej w dniu 12 stycznia 2011 r. w sprawie R 1262/2010-1 i przekazanie wniosku do OHIM, aby umożliwić mu postępowanie w sprawie; oraz
- nakazanie pozwanemu i każdej osobie wstępującej do niniejszej sprawy w charakterze interwenienta pokrycie własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez skarżącą w niniejszym postępowaniu oraz postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca